

نامه‌های امام زمان(عج) به شیخ مفید(ره)

نامه‌های امام زمان(عج) به شیخ مفید(ره)

خداوند نور خود را، گرچه شرك گرایان را، خوش نیاید، کامل خواهد گردانید. از برافروختن و شعله‌ور ساختن آتش پرشراره جاهلیت که گروه‌های اموی مسلک، آن را برافروخته و گروه هدایت یافتگان را بوسیله آن می‌ترسانند، به سپر دفاعی «تقیه» پناه برده و بدان چنگ زنید! من نجات آن کسی را تضمین می‌کنم که در آن فتنه برای خود، موقعیت و جایگاهی نجوید و در انتقاد و عیبجویی از آن به راهی خدایستدانه گام سپارد.

از رویدادی که به هنگامه فرارسیدن جمادی الاول امسال روی خواهد داد، عبرت آموزید و از خواب گرانی که شما را ربوده است، برای رخداد سهمگین از آن بیدار شوید. بزودی نشانه‌ای روشن از آسمان و نشانه‌ای روشن از زمین پدیدار خواهد گشت. در شرق عالم رویدادهای اندوهبار و دلهره آور رخ خواهد گشود و آنگاه گروه‌هایی که از اسلام بیرون رفته‌اند، بر عراق سلطه خواهند یافت. بر اثر سیاست ناهنجار آنان، مردم دچار تنگی معیشت و روزی می‌شوند و پس از مدتی بر اثر نابودی استبدادگری بدکار، رنج‌ها و دردها برطرف خواهد شد و آنگاه پرواپیشگان درست اندیش و شایسته کردار، از نابودی او شادمان خواهند شد. ما ناظر نیایش(عارفانه و راز و نیاز پرشور و پراخلاص) تو با خدا بودیم و از خدای جهان آفرین برآورده شدن آن(خواسته‌ات) را خواستیم.

مردمی که از نقاط مختلف کره زمین به زیارت خانه خدا می‌روند، هرچه بخواهند در دسترس آنان قرار خواهد گرفت و ما در آسان ساختن سفر حج آنان مطابق دلخواهشان نقش و موقعیت ویژه‌ای خواهیم داشت که در پرتو نظم و تدبیر و انسجام، آشکار می‌گردد. از این رو هر يك از شما باید با همه وجود و امکانات به کارهایی بپردازید که او را به دوستی ما نزدیک می‌سازد و از کارهایی که ناخوشایند و موجب خشم و ناراحتی ما می‌گردد، به شدت دوری جوید، چرا که فرمان مرگ بطور ناگهانی فرا می‌رسد، در شرایطی که بازگشت و توبه سودی نبخشیده و پشیمانی از گناه و زشتکاری، او را از کیفر عادلانه ما، رهایی نخواهد داد. خداوند، راه رشد و رستگاری را به شماها الهام بخشد و وسایل پیروزی به مهر و لطف خویش، برایتان فراهم آورد هان ای برادر پر مهر و پر اخلاق و با صفای در محبت! و ای یار و یاور با وفای ما!

این نامه ما بسوی توست، خداوند به چشم بیداریش که هرگز آن را خواب نمی‌گیرد، تو را حفظ کند، این نامه را نگهدار و آنچه را برایت نگاشته‌ایم به کسی نشان مده و هیچ کسی را از محتوای آن آگاه مساز و آنچه در این نامه است تنها به افراد مورد اعتماد خویش بازگو و به خواست خداوند پیروان ما را به عملکرد بر طبق محتوای آن، سفارش کن و درود خدا بر محمد و خاندان پاک و پاکیزه‌اش باد!

نامه سوم:

درود خدا بر تو ای یاری رسان حق!

درود خدا بر تو ای یاری رسان حق! و آن که با گفتار راستین و شایسته، مردم را بسوی حق فرا می‌خوانی!

در جریان باش که بخاطر کارهای سازنده و شایسته‌ات نزد ما مقرب هستی و خداوند به مهر و لطف خود، تو را به انجام و تدبیر این کارهای شایسته توفیق ارزانی داشته است.

ما در نامه خویش به سوی تو، خدای جهان آفرین را که خدایی جز او نیست (و) خدای ما و خدای نیاکان (گرانقدر) ما است، سپاس می‌گذاریم و از بارگاه با عظمتش بر سرور و سالارمان محمد(صلی الله علیه و آله) آخرین پیام آور خدا و خاندان پاک و مطهرش، درودی جاودانه می‌طلبیم.

و بعد! دوست راه یافته به حقیقت! خداوند بدان وسیله‌ای که به سبب دوستان ویژه خود، به تو ارزانی داشته است، وجودت را حفظ و تو را از نیرنگ دشمنانش حراست فرماید.

ما ناظر نیایش(عارفانه و راز و نیاز پرشور و پراخلاص) تو با خدا بودیم و از خدای جهان آفرین برآورده شدن آن(خواسته‌ات) را خواستیم.

ما اینک در قرارگاه خویش، در مکانی ناشناخته بر فراز قله‌ای سر به آسمان کشیده، اقامت گزیده‌ایم که به تازگی به خاطر عناصری بیداد پیشه و بی ایمان، بناگزیب از منطقه‌ای پر دار و درخت بدین جا آمده‌ایم و بزودی از اینجا نیز به دشتی گسترده که چندان از آبادی به دور نیست، فرود خواهیم آمد و از وضعیت و شرایط آینده خویش تو را آگاه خواهیم ساخت تا بدان وسیله در جریان باشی که بخاطر

کارهای سازنده و شایسته‌ات نزد ما مقرب هستی و خداوند به مهر و لطف خود، تو را به انجام و تدبیر این کارهای شایسته توفیق ارزانی داشته است.

از این رو تو - که خدای جهان آفرین با چشم عنایتش که هرگز آن را خواب نمی‌گیرد، وجودت را حفظ کند - باید در برابر فتنه‌ای که جان آنان را که آن را در دل‌هایشان کشته‌اند، به نابودی خواهد افکند، باید بایستی! و باید باطل‌گرایان بداندیش را بترسانی! چرا که از سرکوبی آنان، ایمان‌آوردگان، شادمان و جنایتکاران، اندوه زده خواهند شد.

هان ای دوست پراخلاص که همواره در راه ما بر ضد بیدادگران در سنگر جهاد و پیکاری! خداوند همانسان که دوستان شایسته‌کردار پیشین ما را تأیید فرمود، تو را نیز تأیید نماید! ما به تو اطمینان می‌دهیم که هر کس از برادران دینی‌ات، پروای پروردگارش را پیشه سازد و آنچه را به گردن دارد به صاحبان حق برساند، در فتنه نابود کننده و گرفتاری‌های تیره و تار و گمراهگرانه، در امان خواهد بود. و نشانه حرکت و جنبش ما از این خانه‌نشینی و کناره‌گیری، رخداد مهمی است که در سرزمین وحی و رسالت، مکه معظمه، از سوی پلیدان نفاق پیشه و نکوهیده، رخ خواهد داد، از جانب عنصری سفاک که ریختن خون‌های محترم را حلال شمرده و به نیرنگ خویش، آهنگ جان ایمان‌آوردگان خواهد کرد، اما به هدف ستمبار و تجاوزکارانه خویش دست نخواهد یافت، چرا که ما پشت سر توحیدگرایان شایسته‌کردار، بوسیله نیایش و راز و نیازی که از فرمانروای آسمان و زمین پوشیده نمی‌ماند، آنان را حفاظت و نگهداری خواهیم کرد.

بنابراین قلب‌های دوستان ما به دعای ما به بارگاه خدا، آرامش و اطمینان یابد و آسوده خاطر باشند که خداوند آنان را بسنده است و گرچه درگیری‌های هراس‌انگیزی، آنان را به دلهره می‌افکند، اما از گزند آن عنصر تبهکار در امان خواهند بود و سرانجام، کار با دست توانا و ساخت تدبیر نیکوی خدا - تا هنگامی که پیروان ما از گناهان دوری گزینند - شایسته و نیکو خواهد بود.

هان ای دوست پراخلاص که همواره در راه ما بر ضد بیدادگران در سنگر جهاد و پیکاری! خداوند همانسان که دوستان شایسته‌کردار پیشین ما را تأیید فرمود، تو را نیز تأیید نماید! ما به تو اطمینان می‌دهیم که هر کس از برادران دینی‌ات، پروای پروردگارش را پیشه سازد و آنچه را به گردن دارد به صاحبان حق برساند، در فتنه نابود کننده و گرفتاری‌های تیره و تار و گمراهگرانه، در امان خواهد بود و هر آن کس که در دادن نعمت‌هایی که خداوند به او ارزانی داشته، به کسانی که دستور رسیدگی به آنان را داده است، بخل ورزد، چنین کسی در این جهاد و سرای دیگر، بازنده و زیانکار خواهد بود.

دوست واقعی! اگر پیروان ما - که خدای آنان را در فرمانبرداری خویش توفیق ارزانی بدارد - برآستی در راه وفای به عهد و پیمانی که بر دوش دارند، همدل و یکصدا بودند، هرگز خجستگی دیدار ما از آنان به تأخیر نمی‌افتاد و سعادت دیدار ما، دیداری بر اساس عرفان و اخلاص از آنان نسبت به ما، زودتر روزی آنان می‌گشت.

از این رو (باید بدانند که) جز برخی رفتار ناشایسته آنان که ناخوشایند ما است و آن عملکرد را زبینه اینان نمی‌دانیم، عامل دیگری ما را از آنان دور نمی‌دارد.

خداوند ما را در یاری بسنده و نیک، کارساز است و درود او بر سالار و هشدار دهنده ما محمد(صلی الله علیه و آله) و خاندان پاکش باد!

پی‌نوشت:

1- احتجاج ج 2، ص 597، بحارالانوار، ج 3، ص 175.

مبع: تبیان

دو حکایت جالب از «شیخ مفید»

رؤیای صادق شیخ مفید

شبی شیخ مفید در خواب دید که در مسجد کرخ از مساجد بغداد نشسته است و فاطمه زهرا(س) دست امام حسین(ع) و امام حسین(ع) را گرفته بود و به نزد شیخ مفید آمد و فرمود: «یا شیخ! علمهما الفقه» یعنی «ای شیخ به این دو، فقه تعلیم بده».

شیخ از خواب بیدار شده و در حیرت افتاد که این چه خوابی بود و من کی هستم که به دو امام فقه تعلیم دهم؟ از سوی دیگر خواب دیدن امامان معصوم(ع) خواب شیطانی نیست.

وقتی صبح شد، شیخ به مسجدی که در خواب دیده بود رفت و در آنجا نشست؛ ناگهان دید که زنی جلیل و محترم در حالی که کنیزان دور او را گرفته و دست دو پسر را در دست دارد وارد مسجد شد. وی به نزد شیخ آمد و گفت: «یا شیخ علمهما الفقه». شیخ تعبیر خواب را فهمید و به تعلیم و تربیت آنان همت گماشت و بسیار به آن دو بزرگوار احترام می‌نمود. آن دو پسر کسی نبودند جز «سید رضی» معروف به شریف و «سید مرتضی» معروف به علم الهدی، که از فقهای سرآمد روزگار شدند. حق با کیست؟

گفته‌اند: در مسأله‌ای بین شیخ مفید و سید مرتضی اختلاف نظر افتاد. آنها توافق کردند به این که آن مسأله را به خدمت حضرت امیرالمؤمنین(ع) بنویسند.

بعد از مدتی، به خط سبز جواب نوشته شده بود که: «انت شیخی و معتمدی و الحق مع ولدی علم الهدی» یعنی «ای شیخ مفید! تو محل اطمینان منی؛ ولی حق با فرزندم علم الهدی (سید مرتضی) است».

برگرفته از: داستان‌هایی از زندگی علماء، تألیف محمدتقی صوفی،